

ОБЛОГЪ

Дѣдо

Спри се, внуче, стига скача!

Внучето

Ще се спра, но ще заплача.

Дѣдо

Е, че бива ли така?
Ще те заболятъ крака!

Внучето

Отъ това не се боя,
тъй не мога да стоя.

Дѣдо

Казвамъ ти: така не бива!

Внучето

Щомъ седа, ми се доспива.
(Подскача)

Дѣдо

Ако нѣкой ни подслуша,
ще му дойде чакъ до гуша.
Хайде, почини си, чедо!

Внучето

Моля ти се, сладки дѣдо,
я скочи, викни ура!

Дѣдо (скача бавно и вика)

Ура!

Внучето (радостно)

Почвамъ хубава игра!
Я дигни едина кракъ
и подскачай съ мене въ тактъ.
Ей-тъй, ей-тъй скачай, дѣдо!
(Подскача на единъ кракъ).

Дѣдо (опитва се)

Мжчно е за мене, чедо.

Внучето

Не е! Скачай безъ умора
и оттука до стобора.

Дѣдо

Ехъ, дано, дано да мога.

Внучето

Ако минешъ тъй, добре е,
вѣрвай, нѣма ти се смѣя.

Дѣдо

Ако сбъркамъ... що за Бога?

Внучето

Ако сбъркашъ на играта,
ще приготвишъ ти парата:
дѣдо щомъ не знай да припка,
ще ми купи захаръ-рибка.

В. Ив. Стояновъ